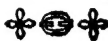

૩૨૯૫

શ્રી

અંબીકા સ્તુતિ.

પદાત્મક

છપાવી પ્રગટ કરનાર

ડકર નારણદાસ રણછોડદાસ

સાયતા.

ધોલેરા ખંદર

અમદાવાદ

કાગદીઓળાની સામે 'અમદાવાદ ટાઈપ' પ્રેસમાં

શ્રી. કાળીદાસ સાંઠળયાંદે છાપ્યું.

સને ૧૮૮૭ સંવત ૧૯૪૩

કીંમત રૂ. ૨-૦-૦

અંત્ય સ્વામીત્વના સવ હક સ્વાધીન રાખ્યાછે.

અર્પણ પત્રીકા.

પરમ સ્નેહિત પ્યારા—

રા. રા. ઠકર પીતાંબરદાસ વી. છગનલાલ

વાઘાણી.

મુ૦ ધોલેરા બંદર

આપ સ્વદેશાભીમાની પુરૂષનો ઈશ્વર ભક્તી પ્રત્યે
અતિદ્રઢતા સ્વદેશના શુભ તરફ અતિ પ્રમ તથા સુધારા
ના કામમાં હર વખત મદદ કરવા વારંવાર મહેનત લેયો
છો અને વળી આ ગ્રંથ રચવામાં તન મનથી મને પુર
તી મદદ આપી અતિશે આશ્રમ લીધો છે તો એક અ
લ્પ યાદગારીને માટે આ લઘુ ગ્રંથ હું આપને ધાણીજ
નમ્રતા પૂર્વક અર્પણ કરૂ છું તે કૃપા કરશોજી.

લી૦ શેવક

ઠકર. નારાયણ રણછોડદાસ

સાયતા.

શ્રી મહારાજ ધીરાજ શ્રી જશવંતશીલ સાહેબ બાહાદુર.

મુન્દાં ॥

આપ આવા કામમાં હર વખત મદદ આપ્યો છે
ને આ કામમાં પણ મને નકલોનો પુરતી મદદ આપો
છે માટે હું ધણીજ આપનો આભાર માનું છું તે મા
ન્ય કરશો.

તા.

સને ૧૮૮૭

લીં શેવક.

લીં ઠકર. ન રણુદાસ રણુદાસ
(સાયતા)

જાહેર ખખર.

અમારા જે પરાક્રાંત હજી સુધી લવાજમ આવી ન
થી તેઓએ દીવસ પંદરની અંદર મોકલી દેવું, નહીતો પા
છળથીજ ભાવ બે આના લેવામાં આવશે. દેશાવશરવાળાને
ટપાલનો હડધો આનો વધુ મોકલવો લવાજમ ભાવનગ
ર મોકલવી એજ. તા.

ઠેકાણુ સુંદરને પાટીએ, એ રીતે કરવું.

અંબીકા સ્તુતિ.

શ્રી ગણપતિની સ્તુતિ.

દોહરો.

પ્રથમ ગણપતિ જે બજે, સદાય સુખીયો હોય;
 દુઃખ કટે દારીદ્ર હરે, વેરી નહે ન કાય.
 ગણપતિ તુજ દરશન થકી, પાપ જાય તતકાળ;
 આશાં પુરો અમતણી, ને કરો મુજ સંભાળ.
 ગણપતી તુજ સેવા કરે, પ્રીતે રાખી પ્યાર;
 મેહર કરી તુ મુજ તણો, થજે વીધન હરનાર;
 માગુ છું તુજ પાસ હું, હે દુંદાળા દેવ;
 પુરો કરે હું અંથ આ, માગે પ્રિય તતખેવ.
 તુજ શરણુ છું દેવહું. રાખો મારી લાજ;
 નારણુ કહે છે વિનવી. કરો કૃપા મહારાજ.

સારદાજી સ્તુતિ

મનહર છંદ

માત સારદાજી હું તો, ચરણ તમારે રહી;
 વંદન કરું છું તને, વાર વાર પ્રીતથી.

તુજ કપા થકી એકે કામ મેં આરંભીયું છે;
 વિધન ન નડે એવું, ચાહું છું હું ચિતથી.
 જેમ એક ઈમારત ઉભી હોય મોટી બધી;
 આધાર રહ્યો છે, તેને બધી એક ભિતથી.
 તેમ તુજ આધાર હું, ધારી બેઠો સારદાજી;
 કહે છે નારણ કરવાર સારો રીતથી.

÷

રાગ સિતાજના મહિનાનો.

જેયું ધામ મેં અંખાનું જોહ, વર્ણન કરું તેહનું;
 તેના દરશન કરવાથી જાય, પાપ સર્વ દેહનું;
 દેવી દેવળ માંહી ખોરાજ, રહ્યાં સારો રીતથી;
 ભજી ભાવે ધણી ભગત જન, વંદન કરે પ્રીતથી.
 એનું દેવલ શોભે સાડું, આરસ પોહાણનું;
 હીરા મોતી હાંડીનો ન પાર, જણે તેજ બાણનું;
 તેના જહાર ચતુરની માંહ, બેઠી માત અંખીકા;
 કરે ખંમા ખંમા ભગત જન, કરે મહેર ચંડીકા.
 સિંહાસન ઉપર બેઠી માત, અતિશે એ ઉમેદથી;
 રૂપ શું કહું તેનું હું આજ, કળ્યામાં આવે નહિ;
 દોસે વંદન ધણું અતિ ચાંદ, કે તેતો સોહામણું;
 દેખી લેછે વારે વારે દાસ, પ્રીતેથીતો નારણ.

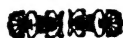
માથે છત્ર ધરયું છે સોનાનું, હીરાથી અળકતું;
 ખાંધ્યા મોતી ચારે ઢાર, લોલમ લળકતું;
 શોભે મુગટ હીરા હાર, અતિશે અળકતા;
 મોતી તોરા જગ મગે સાર, તેતો જે લળકતાં.
 વેણુ માથાની વાસુકી નાગ, શોભે અતિ છાજતી;
 ખાંધ્યા ગોફણુ ધુધરી સાર, ઘણું મન ગમતી;
 સંથે સિંદુર પુર્યો છે સાર, ઘણેરો તે શોભતી;
 કુમકુમની કીધી કપાળ, આડયો મન આપતી.
 ખાલુખંધ હીરાના જલીત્ર, તેતો અળકારશું;
 વળી પાવડીયો છે વિચીત્ર, અતિ લળકારશું;
 ચોખા ચોડીયા આડયોની સાથ, ભણીશું રે પ્રેમની;
 કીધાં અંજન દીસે છે આડ, તેતો નેન મહેરના.
 માની નાસીકા દીસે છે આજ, દીપક તણા તુલ્યની;
 પેહેરો વાળો ને સારો સાર, ઘણેરો મુલ્યની.
 લીલું તાજતું હડપચી ગાસે, ઘણું છેરે માનમાં.
 ખંને હોઠ છે રાતા રાણુ; પરવાળાં સમાનના.
 પાન ખોડા કસ્તુરોની સાથ, ખરાશે અતિ ભર્યાં;
 હાસ્ય વદન મધુર કરી હાથ, તે ખોલ મુખે ધર્યાં,
 અળકે આડયો અને વળી કુંડળ, કાને અતિ જલ્યાં;
 જાણે ચંદ્ર સુર્યના સમાન, અવણે ખેલે અલ્યાં.
 કંઠે કાંકણી જલીત્ર હાર, મોતીનેરે હેમશું;
 તુસી સુલત્રે પાંધી છે દેહ, અતિશય પ્રેમશું.

પેર્યા સાતતો ચંદનહાર, અતિશે ઢળકતો;
 હોરે મોતી જડેલો છે હાર, લોલમયો લળકતો.
 ખાંહે અઢા છે ખાબુખંધ, ખેરખાંનેરે ધુધરી;
 વાંક સોના તણાછે હાથ, પેહર્યાં મનમાં ધરી;
 હાથે ચુડેલો જડીત સાથ, અગમગ અળકતો;
 હીરા ચુનીયો જડીત અપાર, મોતીથી ઢળકતો.
 પેહર્યાં પોંચીને સાંકળા હાથ, દીસે માને શોભતી
 અંને દસે આંગળીએ વેઢ, વીંટો ખડુ આપતી;
 કંઠે પાટીને ધુધરી સાથ, કંઠારો ધરાવતી;
 પેહરયાં કલ્લાં ને કાંખો પાય, ધુધરીઆ ગાજતી.
 વાગે અશુભ વીંછુવા, તોડા અમક અમકશું;
 મદ ભરી આલે છે તે માય, ઠમક ઠમકશું;
 પેહરો સાડી ભાવી છે કાર, તેતોરે અમુલ્યની;
 ધરી કંચુકો કનકનો હાથ, રતનના તુલ્યની.
 અંબો અંખોકા ઉભીછે ત્યાંય, અતિશે આનંદમાં;
 અંનેો આચ્છવ ઘેર ઘેર થાય, વળો નવે ખંડમાં;
 કહે નારાણુ આ વર્ણુન ગારો, જે પ્રીતે કરી;
 તેને કરશે કૃપા મારી માંય, અંબો અં મા પુરેસ્વરી.

રાગ ઇંદ્ર સભાને

(રાજા હુમે કામકા આર ઇંદ્ર મેરા નામ)
 અંખા રમવા નિસર્થા, અંને સાથે ખેનો આર.

ઉઠો ઉઠો મુખથી વદે, નો ચાલે હારો હાર.
 નવરાત્રમાં ચલખેલી, આવી અંખાણ માત;
 સાથે ખડુચર ખેનડીને, વળી કાળકા સાથ.
 સરખે સરખી શક્તીઓ, સહિ આવી ચાંચર માંહ;
 સાથે ચોસઠ જોગણીઓ, છે એવી એ મમમાય,
 પ્રહમા સાથે આવીયા, અને ઉમીયા શીવણ પાસ.
 હરી લક્ષ્મી છે હાથમાં, ને કરે વેદ મુખ વાસ.
 રૂપીઓ સહુ છે રંગમાં, થંભ્યા શરી સુર્ય આકાસ;
 ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી ઉમંગમાં ને, થયો અતિ પ્રકાશ.
 ભોમાંથી નાગણીઓ આવી વળી આભના જન;
 પર્વત અષ્ટ ખોલાવીયાં, ત્યાં થાય જોવાનું મન.
 નવરાત્રના દીનમાં મા નીસર્ખા ઘેર ઘેર,
 દરસન કીધા આનંદે જે, થઈ ગઈ લીલા લેહર;
 મંગળ મંદિર થાય છે, અને જહાં રંગ અપાર;
 સેવક નારણને માણ છે, પુરો તુજ આધાર.

રાગ પદ.

(વીનતી ધરજો ધ્યાન, જન સહુ વીનતી ધરજો ધ્યાન).
 કરો કૃપા આ વાર, અંખીકા, કરો કૃપા આ વાર;
 તણુ લોક તુજને આરાધે, જગતની તું દાતાર. અંખીકા.
 ચાર સુજ ચાર છત્ર ખીરાજે, કરજુ કુંડળ અતી સાર.અં.

વીધન ટળે તુજ નામજ લેતાં, તારો સદા છે આધાર. અં૦
 સર્વ દેવજની રક્ષા કરીને, દૈતોનો ક્યૌં સંહાર. અં૦
 તુજ તણું નામ કદાપી ન વીસર, તું મુજ તારજીહાર. અં૦
 આરાસુરપર આવી વશી તું, જુગતંબે જુગદાધાર. અં૦
 ચચ્યાર ધરીયે વાગે ચોધરીયાં, અંબા તુજ દરખાર. અં૦
 ખોજ વાજાં વાગે ધણેરાં, ગણુતાં ન આવે પાર. અં૦
 અખંડ દીવા ખળે છે ધોના, દેવળ માંહી અપાર. અં૦
 સુંદર દેવી તુજ ખરી છે, સહુને સુખ દેનાર. અં૦
 સર્વ તણો સુખ દાતા અંબા, વળો છે સરજનાદાર. અં૦
 ત્રણ સ્વરૂપ તું નિત્ય ધરે છે, રૂપ તણો નહીં પાર. અં૦
 મુખનું તેજ સૂર્યના જેવું, ઝળકે છે ખીંખાકાર. અં૦
 હાથ ત્રીશુળ લઈ તુંતો થઈ છે, વાધ તણો અસ્વાર. અં૦
 દુર દેશથી દરસન કરવા, આવે છે લોક અપાર. અં૦
 હોમ હવન ત્યાં કરે છે સહુ જન, હરખે છે વારમવાર. અં૦
 ભાવ ધરો જેણે અંબાનું, દરશન કર્યું હશે એક વાર. અં૦
 પૂર્વ જનમના પાપ નિવારી, તરી જશે સંસાર. અં૦
 કરજોડીને નારણ કહે છે, અંબા ભજો નર નાર. અં૦

રાગ.

(મારારે સ્વામી ખોલોને વાલા)

અંખીકા મેહર કરો માણ,

થાઉ તારા દરશનથો રાણ.

અંખીકા૦

માણ માણ નિરમળ ચિત કરજ્ઞે,	
માણ માણ દુઃખ દીલનું હરજ્ઞે.	અંખીકાં
જ્યારે માણ દરશન તુજ થાયે,	
ત્યારે મારા દીલ માંહી સુખ થાયે.	અંખીકાં
અંખા ગુણ જગમાં તારાં છે ખહું;	
શેવક તારો શરણે હું નિત્ય રહું.	અંખીકાં
તું છે દેવ દાનવની દાતા,	
પ્રીતે કરી આપોને સુખ શાતા.	અંખીકાં
ધરી પ્રેમ નાય કરે પારે,	
માણ તેના મનના અરથ સારે.	અંખીકાં
નવરાત્રીના નવ દિવસ માતા,	
પ્રીતે તારાં ગુણ સહુ ગાતાં.	અંખીકાં
ઘેર ઘેર થાય પુજ સારી,	
દેવી તુંતો સૌથી ન્યારી.	અંખીકાં
લાગ્યો માણ તારો મને નેહો,	
હવે હુંતો નહીં મેલુ કેહો.	અંખીકાં
મોહયું મન આરાસર ધામ,	
જપું હુંતો અંખા તણું નામ.	અંખીકાં
ગાય સ્તુતી આજે નર નારી,	
નારણ કેહે છે મળશે માણ મારી.	અંખીકાં

રાગ મળલ.

માતૃ મારી મેહર સર્વદા તમે કરો,
 સર્વદા તમે કરોને, પાપ માહરાં હરો. માતૃ૦
 હું છું ખાળ તાહરો માં રાખુ તારી આશા;
 કર કૃપા તું મારી પરતો હું મટું ઉદાશ. માતૃ૦
 રૂપીઆને દુઃખ દેતા દૈત્ય તો અપાર;
 કરી રક્ષા તેં રૂપીઆની દૈત્યનો સંહાર. માતૃ૦
 ધણાકના તેં વાહાણુ દરિયામાંથી તારીયાં;
 પ્રાર્થના કરી કે તારી તેં ઉગારીયાં. માતૃ૦
 માર્કડને ઉગાર્યો કરી કૃપા અપાર;
 તેવી કૃપા કરને માણ, મમ પરે આ વાર. માતૃ૦
 હાથ જોડી દાસ તારો વીનવે વારમવાર;
 સેહર પામે મેહરથી નારણુ અતી આ વાર. માતૃ૦

રાગ માઠ.

મારા પંથોરામ પ્રણામરે. એ ચાલ.
 હું કરું સ્તુતિ આજરે, અંખીકા દેવીરે;
 નવ ચાલે પ્રતી માતરે તું દેવી અવોરે;
 વર્ણવ તારો શું કરે, હું છું મતિ હીણ.
 ભાવે ભક્તી તારી કર, પાપને કર ક્ષીણરે. અં૦
 નારદ શારદ શીવ બ્રહ્માદિ, ધરે તારૂં દયાન;
 પ્રખળ તારૂં છે અતીશે, નવ થાયે કાંઈ જ્યારે. અં૦

વૃષભ ઉપર વાહન કીધું, હાથમાં લઈ ત્રીશુળ;
 રાક્ષસોનો નાશ કીધો, ખોદીયું જડામુળથી. અં
 પર્વતોને પાહાડમાં, વસ્તીનું આપો આપ;
 દરશન તારૂં કરતાં માણ, નાસી જાય પાપરે. અં
 તારો શક્તો સૌ પ્રાણીમાં, વ્યાપી છે મમ માત;
 શેવક નારણુ ધ્યાન તારૂં ધરે, ધરે રાખી ખાંત. અં

રાગ બનજરો.

(આ દીન જીખીલી જાણી કહો ધણું જીવો મહારાણી.)
 તું સરવ તણી સુખદાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ; તું
 તું આરાસર ખોરાજે, શીર છત્ર સોનાતું ઢાજે;
 પગ પાવડીઓ ધરાઈ, કર-મેહર અંખીકા માઈ. તું
 જડીત્ર મુગટ ખડ્ડુ ઝળકે, વળી કાને કુંડળ લળકે;
 વચ્ચે પાન લીલું લગાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 તુંજ શીરપર કલગી તોરા, તે જોઈ મન મોહ્યા મેરા;
 તું પુર મનોરથ માઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ તું
 તારી ચોળી અતરમાં ખોળી, ચુવા અરગજીની ખોળી;
 કેશરીયાં સાડી ધુરાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 તમે પેહરયાં કાંખીને કહલાં, તમે આપોં પુત્રને પદલાં;
 મન તુંતો મેરે ભાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 તેં દ્વિપક જ્યોત અજવાળી, દુઃખ સર્વ તણા તેં પ્રજાળી;

તેં નિત્ય દિવાળી ખનાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 તુંજ આંગણુ નોખત બાજે; તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે;
 તેં ઘંટા નાદ કરાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 ઘો દરશનને હું નિરખું, વળી પ્રેમ હૃદયથી હરખું;
 તુંજ ખીન અન્યકો નાહી, કર મેહર અંખીકામાઈ. તું
 તું રાખ દાસની લાલી, હે અંખીકા મત વાલી;
 તુંજ બહાલ અતિ સુખદાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 તુંજ નામથી હું નથી અળગો, મને દરશનનોછે ગળકો;
 હું શરણુ તાહરે આઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 તારી ધરમ ધન પરવારો, મા છે ખડુ પ્રસુતા તારી;
 હું જીવું જસ તુંજ ગાઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ તું
 તુંજ વાત દીઠી મેં ન્યારી, મુને લાગે ખડું ખડું પ્યારી;
 હું આસરે તારે આઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું
 તું સદા સત્ય ખરદાળી, તુંજ ગતી છે ગખખર વાળી;
 કહે નારણુ તું મુજ માઈ, કર મેહર અંખીકા માઈ. તું

રાગ લલિત છંદ.

અંખા માતરે મેહરતો કરો, ભયતના તમે દુખતો હરો;
 સુરોનરો અને કેવતા સહુ, અરણ્ય પુણને સેવતા સહુ;
 કરે હું કલ્પના માત તાહરી, કર કપાળી તું સ્વાય માહરી;
 દરશ દેખીને પામું સુખ હું, ખિરક વાળીરે ટાળકુખ તું;

અંભુઁનું શીશ છેદિયું, ભુવન ચૈદમાં મંન ભેદિયું; -
 કેક દઈત તો દાટ વાળીયો, ભગત મારકાં ને તેં તારિયો;
 -હૃદય ધ્યાન હું તાહરં ધરં, પ્રસન તું થજે પ્રાર્થના કરં;
 સકળ પ્રાણીયો પાપીયાં અમે, માફી આપશો માતરે તમે;
 સમુદ્ર રૂપીઆ છે સંસારરે, ઠાણુ તુ વીના કાઢે બહારરે;
 માત તુજ તણી રાખુ આશરે, નારણુ કહે રાખ પાંસરે,

કંગનવા મોરા કરશે શરક ગીયો. એ ચાલ.

અંખીકા માતું મારી મુજ પર મેહર કરોરે.
 અમે છેયે શરણુ તારે શેવક ને તુ ઉગારે. અંખીકાં
 મા આરામુર પધાર્યારે, શેવક જનને ઉગાર્યારે;
 ધ્રમા વીસ્તુ નીપાયા, દૈત્યોને ખુબ લગાયા;
 તમે મનમાં મારા ભાવ્યા, આસ્વ તારો ખરેરે. અં
 શેવક જન સૌ આવેરે દીવો ને પુજ લાવેરે.
 ત્યાં ગાન તાન કરેછે મુખે તાથેઈ ઉચરેછે,
 વંદન પ્રોતેથી કરેછે મસ્તક હસ્ત ધરોરે. અં
 અપરાધ ક્ષમા કર મારોરે તમે સેવક જનને તારોરે;
 છે મંદ બુધી આ મારી હું કર પ્રાર્થના તારી;
 કહેછે નારણુ મારી વાત ચોતે ધરોરે. અંખીકા.

મરખી

સાંભળજે શઉ જન શાણા હેતે શીખામણ શારોલ;
અલખેલી અંખાને ભજતાં જશો દુખ વીધારી.

ભાવે ભજ્યેલ.

આરાસુરમાં અંખા ખીરાજે સુવાળ ખઉચર ખાળીલ;
દખણમાં દેવો તુલજ ભવાની ગઢ પાવે માહાકાલી. ભાવે
ભગવતીનો મહીમા મોટો જાણોછો શઉ પ્રાણીલ;
ભજવા જેવા અંખે ભવાની તેને તમે કેમ ચુકો. ભાવે
અંખામા આરાસુર દેવો ગખર ગોખે ગાજેલ;
જશંવતશીંહજીને રાજ કરાવે રાખે પોતે પાળી. ભાવે
અંખા લાલી મા મત વાળી ભક્તને આધારેલ;
કુડી નીસ્ટા જે કોઈ લાવે તેને નાખે ખાળી. ભાવે
શેવક નારણ હરનીશ ગાયે ગુણ તારા મા મારીલ;
ભાવે જે કોઈ ભક્તી કરે તેને લે તું ઉગારો. ભાવે

આરતી

સ્નેહ ધરી આરાધું, અલખેલી અંબામા; (૨) અં
તું છે શક્તી રૂપે (૨) તું છે જુગતંબા.

જ્યો જ્યો મા અંબીકા.

ચૈદ્ર ભુવનમાં તુજ, સર્વ સ્થળે વ્યાપી; (૨)

તુજ તાણી તો માયા, (૨) કોઈએ નવ માખો. જ્યોં
સહુ દેવોના દુખ, તે લીધા હરી; (૨)

ઘટ ઘટ વ્યાપક અંબા, (૨) તુ છે એક ખરી. જ્યોં
દેવ કરેછે શેવ, હમેશાં તારો; (૨)

સુભાસુખ સુખ દે તું, (૨) હે મા તુ મારી. જ્યોં
પ્રભા વિશ્નુ શેષ, તેમાં તુજ શક્તી; (૨)

કહેછે નારણ પ્રીતે, (૨) કર. મારો મુક્તી. જ્યોં

આગળથી ગાહકોના નામ.

૨૦	૬૦ વનમાળીદાસ મનોરદાસ.	૧	૬૦ ચુનીલાલ ગાંડા
૧૦	નેત્રીં નેહાં ઘેલાબાઈ	૧	૨૦ ગાંડા કલા
૧	શાં ઉજમસી નેઈતા.	૧	૨૦ લેહેરા પોપટ
૧	આચારજ ગવંદરીશંકર છગનલાલ	૧	૬૦ 'ગીરધરલાલ મનોરદાસ
૧	સંખમીચંદ દામોદર	૧	૬૦ શાં લંલુ કુબેરદાસ
૧	૬૦ ગોવંનંજ દલુ	૧	૧ શાં મોતી સુરચંદ
૧	૬૦ કાળીદાસ કકલદાસ	૧	૧ શાં જગંજીવન ત્રીકમજી
૧	૬૦ નાનજી જીવરાજ	૧	૧ લુવાર ચીકા પાંના
૧	૬૦ હરગોવન દુલભદાસ	૧	૧ આચારજ મણીલાલ શામળદાસ
૧	૬૦ દયાલ લાલજી	૧	૧ ૬૦ છોટાલાલ પીતાંબરદાસ
		૧	૧ ૬૦ તરેભોવન માધવજી

૧ શાં મોહન નાનચંદ
 ૧ શાં ખીમચંદ સુરચંદ
 ૧ સાં ત્રીભોવન ઉજ્જમસી
 ૧ સાં સીવલાલ ભુદર
 ૧ સાં અમરતલાલ કુણેર
 ૧ સાં યુનીલાલ હરીભાઈ
 ૧ ઠં સામજી મીઠાજી
 ૧ શુક્લ. ચંબાલાલ કલ્યાણજી

મું દાંતા

૬૬ માહારાજા ધીરાજ શ્રી જશવંતસીંહ
 જી સાહેબ બાહાદુર

૩ બા સાહેબ શ્રી વખતું બા
 જામનગર ૩
 હળવદ ૧૧

મેહતા. વાહાલજી રામકૃશ્નની મારફતે

૧ હગનલાલ વાહાલજી બ્યારા-વઢવાણ.
 ૧ દવે. રકુનાથજી મોરારજી
 ૧ ખત્રી. ચોમણુ હરજી
 ૧ હરીશંકર કાહાનજી વીધારથી
 ૧ યકીસ. ન્યાલચંદ જીવરાજ
 ૧ જીવણુ તીભોવન ચ્યાચાર્ય.
 ૧ શીવશંકર ભવાની દવે
 ૧ પરજી પોપટલાલ વીધારથી.
 ૧ વોરાજી વા શેખભાઈ
 ૧ ધનેશર હગલ
 ૧ ચતુર હિમચંદ

માતર ૧૦

૧૦ દામોદર જેઠાલાલ
 બોટાદ.

૨૧ રા. નારણજી દયાલજીની મારફતે બોટાદ ૨૨

- ૧ રા. રા. માણુકચંદ વસતા
 ૧ ભવસાર, આણુંદંછ ઝવેર
 ૧ રા. જેઠાલાલ કાનજી
 ૧ રા. ર. શીવલાલ મોતીચંદ શેઠ શરણે.
 ૧ નરશી પાનાચંદ
 ૧ શા. ઉજ્જમશી પોપટદાસ
 ૧ કોઠારી. ઉજ્જમશી ભગુ
 ૨ રા. રા. ડાયાલાલ કુલચંદ ગાંધી.
 ૧ પારેખ. શીવલાલ રૂપચંદ
 ૧ મેમણુ. દાદન નવું
 ૧ મેમણુ. આરબી રેમાન
 ૧ મારફતીઆ. મગનલાલ આણુંદંછ
 ૧ મેમણુ. ગીગા જાનું
 ૧ મેમણુ. ધંટાલ.
 ૧ ઠકર. માલ્લમદ જુવા.

- ૧ ભવશાર. જેમલ જીઠા.
 ૧ રા. રા. તંબુકલાલ કેશવલાલ દોશી સરદે.
 ૧ રા. રા. જગનલાલ માધવજી જોશી.
 ૧ રા. રા. હેમતલાલ હરીલાલ
 ૧ ગાંધી. નરોત્તમ જાગન
 ૧ રા. રા. ભોજભાઈ હમીર ખાચર
 ૧ સુતાર. બેચર દેવજી
 ૧ વઢવાણુ જેઠશન ૮
 શા. લણુ પાનાચંદની મારફતે
 ૧ શા. લણુ પાનાચંદ
 ૨ શા. ઉજ્જમશી ભોળા
 ૧ વરધમાન કાણું
 ૧ મારવાડી. રતના તળશી
 ૧ શા. લાલચંદ સુંદરજી
 ૨ કામદાર. મોહનલાલ નયુભાઈ સુદામજી

મુ. માંડવી તાબે કચ્છ ૧૬

મંત્રદેવી દાશજી શીસ્થ પરશોત્તમદાસની

મંત્રદેવે.

૫ શાશ્વત્ પરશોત્તમદાસ દેવીદાસજી માંડવી જી

કસેલર

૧ જોશી માવજી લવશી

૧ જોશી ચાંપશી કચરા

૧ જોશી જોવાંદજી દીઆળ

૧ શાચોરા પ્રેમાનંદ રૂપરામ

૧ શાચોરા વ્યાસ માધવજી નીરભેરામ

૧ જોશી ધરમશી લાલજીમસકાના

૨ હકર હરીદાસ વીદ્યાળ

૧ હાંબ મંગળજી મોતી

૧ જોશી લવજી રાઝેશી

૧ હાંબ હુંગરશી હરીકાશન ગીરનારા

બોટાદ ૬

૧ નાગર મુલજીની મારફતે

૧ પાટડીઆ. કુલા માવજી

૧ બગડીઆ. ભવાન તલકશી

૧ બગડીઆ. જગજીવન લવજી

૧ શેઠ. નાગરલાલ પાનાચંદ

૧ છોટમલાલ છગનલાલ

૧ વ્યાસ. ભાઈલાલ જીવજી

૧ હકર. મગનલાલ જોવાનજી દેજી

૧ માશુખરામ કાશીરામ

૧ પાઠક. ઝવેર હરશવર બોલાદ.

